

VIHDIN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUVIRANOMAISEN TAKSA 2020

1 §

Soveltamisala

- 1.1 Ympäristönsuojelulain (527/2014), vesilain (587/2011), jätelain (646/2011), (merenkulun ympäristönsuojelulain (1672/2009), vesiliikennelain (782/2019), maastoliikenne lain (1710/1995) ja lain eräiden ympäristöllisten lupamenettelyjen yhteensovittamisesta (764/2019) mukaisen luvan, ilmoituksen tai muun asian käsittelystä sekä ympäristönsuojelulain ja jätelain mukaisesta valvonnasta kunnan ympäristönsuojeluviranomaisessa peritään käsittelymaksu tämän tak-
san mukaisesti.
- 1.2 Maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaisten yhteiskäsittelylupien käsittelystä ja valvon-
nasta kunnalle perittävistä maksuista määrätään maa-aineslain mukaisessa taksassa.

2 §

Maksujen määräytymisperusteet

- 2.1 Ympäristönsuojeluviranomaisen maksut perustuvat asioiden käsittelyn ja valvonnan keski-
määräiseen omakustannusarvoon, joka sisältää asian käsittelystä viranomaiselle aiheutuneet
kokonaiskustannukset. Kokonaiskustannuksiin kuuluvat asian käsittelystä aiheutuvien erillis-
kustannusten lisäksi käsittelyn aiheuttama osuus hallinto-, toimitila- ja pääomakustannuksista
sekä muista viranomaisen yhteiskustannuksista. Lisäksi kuulemiskustannukset peritään koh-
dan 4.4. mukaisesti.
- 2.2 Vihdin kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen asian käsittelyn omakustannusarvio on 54
euroa tunnilta.

3 §

Maksut

- 3.1 Lupien, ilmoitusten, muiden asioiden käsittelystä ja valvontatoimenpiteistä perittävät maksut
on esitetty liitteenä olevassa toimialakohtaisessa maksutaulukossa.

4 §

Menettelyn laajuudesta johtuvat lisämaksut

- 4.1 Edellä 3 §:ssä mainitun maksun lisäksi peritään asian käsittelystä seuraavat lisämaksut:
- 1) asiantuntijaviranomaisen lausunto erillisen laskun mukaisesti tai vähintään 108
euroa lausunnolta
 - 2) konsultti- tai asiantuntijaselvitys erillisen laskun mukaisesti tai vähintään 108
euroa selvitykseltä
 - 3) ympäristönsuojeluasetuksen 13 §:n 2 momentissa tarkoitetun kuulemistilai-
suuden tai katselmuksen järjestämisestä aiheutuneet kulut sekä 216 euroa tilai-
suudelta.

4)	Naapurin tai asianosaisen kuuleminen	54 euroa/kuultava
	Hakemuksesta ja päätöksestä kuuluttaminen lehti-ilmoituksella	80 euroa

Lisäksi veloitetaan lehti-ilmoituskulut todellisten kulujen mukaan.

5 §

Maksun alentaminen tai korottaminen

- 5.1 Mikäli asian käsittelyn vaatima työ määrä on merkittävästi keskimääräistä vähäisempi tai suurempi, voidaan käsittelymaksu määrätä enintään 50 % 3 §:n mukaista maksua pienemmäksi tai suuremmaksi.
- Lupamaksu voidaan määrätä taksan maksua pienemmäksi esimerkiksi, jos käytössä olevan varmennetun ympäristöasioiden hallintajärjestelmän tai muun vastaavan järjestelmän taikka energiansäästösopimuksen katsotaan vähentävän tarvetta selvittää toimintaa tai antaa tarkkailua ja seurantaa koskevia lupamääräyksiä. Vastaavasti eläinsuojan käsittelymaksua voidaan alentaa, mikäli kyseisellä tilalla toteutetaan maatalouden ympäristötukijärjestelmään liittyviä vapaaehtoisia vesiensuojelutoimenpiteitä.
- 5.2 Toiminnan olennaista muuttamista (YSL 29 §) tai luvan muuttamista (89 §) koskevan hakemuksen sekä ilmoituksen uudistamisen käsittelymaksu voidaan määrätä enintään 50 % 3 §:n mukaista maksua pienemmäksi.
- 5.3 Luvan tai ilmoituspäätöksen tekniluontoisesta muuttamisesta tai muusta lupamääräysten vähäisestä muutoksesta, jonka vaatima työ määrä on merkittävästi keskimääräistä pienempi, voidaan käsittelymaksu määrätä enintään 70 % 3 §:n mukaista maksua pienemmäksi.
- 5.4 Ympäristönsuojelulain 41 §:ssä tarkoitetun lupa-asian käsittelystä peritään yhdistetty maksu siten, että perusmaksultaan kalliimman toiminnan lupamaksuun lisätään muiden toimintojen osuutena 50 % näiden toimintojen maksusta.
- 5.5 Ympäristönsuojelulain 28 §:n tarkoittaman pohjavesialueelle sijoitettavan toiminnan ympäristöluvan käsittelymaksu voidaan määrätä 50 % 3 §:n mukaista maksua pienemmäksi.

6 §

Hakemuksen, ilmoituksen tai muun asian peruuttaminen tai keskeytyminen

- 6.1 Mikäli hakija peruuttaa hakemuksensa, ilmoituksensa tai muun asian taikka asian käsittelykunnan ympäristönsuojeluviranomaisessa keskeytyy muusta syystä ennen päätöksen antamista ja viranomaisen on ryhtynyt oleellisiin toimiin hakemuksen käsittelemiseksi, peritään 3 §:n mukaisesta maksusta viranomaisen asian käsittelyyn käyttämää työmäärää vastaava osuus maksusta. Lisäksi peritään muut hakemuksen käsittelystä aiheutuneet kustannukset 4 §:n mukaisesti.

7 §

Hakemuksen tai ilmoituksen hylkääminen tai tutkimatta jättäminen

- 7.1 Hakemuksesta tai ilmoituksesta, josta on tehty hylkäävä päätös, peritään tämän taksan mukainen maksu. Mikäli hylkäävän päätöksen perusteet ovat niin selkeät, että asian laajemmalle käsittelylle ei ole ollut perusteita, voidaan maksu määrätä 50 % 3 §:n mukaista maksua pienemmäksi. Lisäksi peritään muut hakemuksen käsittelystä aiheutuneet kustannukset 4 §:n mukaisesti.
- 7.2 Jos hakemus tai ilmoitus on päätetty jättää tutkittavaksi ottamatta, maksua ei peritä.

8 §

Palautetun hakemuksen käsittelymaksu

- 8.1 Tuomioistuimen muutoksenhaun johdosta uudelleen käsiteltäväksi palauttaman asian tämän taksan mukaisesta käsittelymaksusta vähennetään, mitä samassa asiassa aikaisemmin annettusta ympäristönsuojeluviranomaisen päätöksestä on peritty.
- 8.2 Jos tuomioistuin muutoksenhaun johdosta kumoaa päätöksen sen vuoksi, että hakija ei ole ollut hakemansa luvan tarpeessa, palautetaan mahdollisesti peritty maksu kokonaisuudessaan.

9 §

Ympäristönsuojelulain mukaiset valvontamaksut

- 9.1 Ympäristönsuojelun valvontaohjelman mukaisista määräaikaistarkastuksista ja muusta valvontaohjelmaan perustuvasta säännöllisestä valvonnasta peritään maksutaulukon mukainen maksu.
- 9.2 Valvontaohjelmaan kuuluvista vuosikertomusten ja tarkkailutulosten tarkastamisesta peritään valvontamaksu, joka perustuu tarkastamiseen käytettyyn työaikaan. Mikäli raportteja joudutaan pyytämään kehotuskirjeellä toiminnanharjoittajalta, maksua korotetaan 30 %.
- 9.3 Muusta valvontaohjelman mukaisesta säännöllisestä valvonnasta, kuten uusintatarkastuksesta, voidaan periä taksan mukainen maksu tai maksu asian käsittelyajan perusteella lasketun omakustannusarvon ja muiden asian käsittelystä aiheutuneiden erilliskustannusten perusteella.
- 9.4 Onnettomuus-, haitta- tai rikkomustilanteissa tehdyistä tarkastuksista, jotka johtavat kehotuksen, määräyksen tai kiellon antamiseen sekä niistä toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen määräyksen, kehotuksen tai kiellon noudattamisen valvomiseksi, peritään maksutaulukon mukainen valvontamaksu.
- 9.5 Rikkomukseen liittyvistä valvontatarkastuksista peritään valvontamaksu. Kyse on tällöin tarkastuksesta, joka tehdään hallintopakkomääräyksen (YSL 175, 176 §) tai keskeytyksen (YSL 181 §) noudattamisen valvomiseksi. Maksullisuus koskee kaikkea toimintaa.
- 9.6 Toiminnanharjoittajan peruuttamatta jättämästä, sovitusta tarkastuksesta peritään maksu käytetyn työajan mukaan.

10 § Jätelain mukaiset valvontamaksut

- 10.1 Jätelain valvontasuunnitelman mukaisista määräaikaistarkastuksista ja muista säännöllisistä valvontatoimista peritään taksan mukaista valvontamaksua.
- 10.2 Tämän taksan mukainen valvontamaksu peritään myös tarkastuksista ja muista valvontatoimista, jotka ovat tarpeen roskaantumista koskevan siivousmääräyksen, jätelain 125 §:n yksittäisen määräyksen tai jätelain 126 §:n mukaisen kiellon tai määräyksen antamiseksi ja sen noudattamisen valvomiseksi.

11 §

Vakuuspäätöksen maksu

- 11.1 Ympäristönsuojelulain 199 §:n mukaisen toiminnan aloittamista muutoksenhausta huolimatta koskevan hakemuksen käsittelystä peritään lisämaksu, joka on 10 % kyseistä toimintaa koskevasta 3 §:n mukaisesta maksusta.
- 11.2 Jos oikeutta toiminnan aliottamiseen muutoksen hausta huolimatta haetaan 199 §:n 2 momentin mukaisesti luvan myöntämisen jälkeen, peritään asian käsittelystä maksutaulukon mukainen maksu.
- 11.3 Ympäristönsuojelulain 59 §:n tai 199 §:n 1 momentin mukaisen vakuuden hyväksymisestä peritään 108 euron maksu.
- 11.4 Ympäristönsuojelulain mukaisten vakuuksien muuttamisesta, uusimisesta ja vapauttamisesta peritään 108 euron maksu.

12 §

Maksun kohtuullistaminen tai määrääminen poikkeustapauksissa

- 12.1 Milloin tämän taksan soveltaminen johtaa luvan, ilmoituksen tai muun asian luonne ja merkitys huomioon ottaen kohtuuttoman suureen maksuun, voidaan erityisistä syistä käsittelymaksu määrätä 3 §:n mukaista maksua alhaisemmaksi. Maksun tulee tällöinkin kattaa viranomaiselle aiheutuneet 4 §:n mukaiset kustannukset ja sen tulee olla vähintään 30 % 3 §:n mukaisesta maksusta.
- 12.2 Milloin tämän taksan soveltaminen johtaa luvan, ilmoituksen tai muun asian käsittelyn laajuus ja työmäärä huomioon ottaen kohtuuttoman pieneen maksuun, voidaan erityistapauksissa käsittelymaksu periä 3 §:n mukaisista maksuista poiketen myös asian käsittelyajan perusteella lasketun omakustannusarvon ja muiden asian käsittelystä aiheutuneiden erilliskustannusten perusteella. Tällöin maksun määräämiseen tulee liittää laskelmaperuste maksulle sekä erittely muista erilliskustannuksista.
- 12.3 Mikäli ympäristölupalaitos sijaitsee tärkeällä pohjavesialueella, voidaan käsittelymaksu määrätä enintään 30% 3 §:n mukaista maksua suuremmaksi.
- 12.4 Ympäristönsuojelulain 206 §:n 2 momentin ja jätelain 144 a §:n tarkoittamien mikroyritysten ja sellaisen luonnollisen henkilön, joka ei harjoita taloudellista toimintaa, valvontamaksu voidaan määrätä 25 % 3 §:n mukaista maksua pienemmäksi.

13 §

Maksusta, maksun palauttamisesta ja poikkeuksesta päättäminen

- 13.1 Maksusta, maksun palauttamisesta, maksun alentamisesta ja maksun lykkäämisestä määrää kunnan ympäristönsuojeluviranomainen pääasiaa koskevassa päätöksessä tai samanaikaisesti annettavalla erillisellä päätöksellä. Mikäli maksusta tehdään erillinen päätös, tulee päätös ja maksulippu lähettää maksuvelvolliselle samalla kun pääasiaa koskeva päätöskin.

14 §

Maksun suorittaminen ja periminen

- 14.1 Maksu on suoritettava 14 vuorokauden kuluessa siitä, kun asiaa koskeva päätös on saanut lainvoiman. Viivästyneestä maksusta peritään kulloinkin voimassa olevaa viivästyskorkoa korokolain (633/1982) 4 §:ssä tarkoitetun korkokannan mukaan.
- 14.2 Mikäli tämän taksan mukaista maksua ei muistutuksesta huolimatta ole maksettu, voidaan se periä ulosottoina ilman erillistä tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoin annetussa laissa (706/2007) säädetään (YSL 205 §).

15 § Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

- 15.1 Tämä taksa tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2020.
- 15.2 Maksu määräytyy sen ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukaan, joka on voimassa asiasta päätettäessä.
- Maksun palauttamisen osalta noudatetaan sitä taksaa, joka oli voimassa silloin, kun maksu määrättiin.
- Tämä taksa korvaa ympäristölautakunnan 5.3.2014 § 13 hyväksymän taksan.
- Vihdin kunnan ympäristölautakunta on hyväksynyt tämän taksan päätöksellään 28 päivänä huhtikuuta 2020 § 26.

VIHDIN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUVIRANOMAISEN TAKSAN PERUSTELUT

1. Yleistä

Taksassa on pyritty noudattamaan mahdollisimman pitkälle valtion maksuperustelainsäädännön periaatteita ja tavoitteita, kuten ympäristönsuojelulain 205 §:ssä edellytetään. Taksa mahdollistaa myös poikkeustilanteissa joustavan menettelyn ja tarvittavan maksujen kohtuullistamismahdollisuuden.

2. Taksan yksityiskohtaiset perustelut

1 § Soveltamisala

- 1.1 Ympäristönsuojelulain (527/2014) 205 §:n, vesilain (587/2011) 18 luvun 12 §:n, jätelain (646/2011) 144 §:n, merenkulun ympäristönsuojelulain (1672/2009) 13 luvun 1 §:n vesiliikennelain (782/2019) 106 §:n, maastoliikennelain (1710/1995) 30 §:n ja lain eräiden ympäristöllisten lupamenettelyjen yhteensovittamisesta (764/2019) 16 §:n mukaisten kunnan toimivaltaan kuuluvien lupien, ilmoitusten ja muiden asioiden käsittelystä kunnan ympäristönsuojelu-

viranomaisessa voidaan periä maksu, jonka perusteet tulee tarkemmin määrätä kunnan hyväksymässä taksassa. Maksu voidaan periä myös muusta kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen lakisääteisestä tehtävästä silloin, kun säädös sisältää maksun perimismahdollisuuden. Tällöin säädösmuutostenkin seurauksena voidaan tarvittaessa periä maksu sellaisen asian käsittelystä, jossa se on lain mukaan mahdollista.

- 1.2 Maa-aineslain mukaisesti perittävien makujen perusteet ovat erilaiset, joten niistä hyväksytään erillinen taksa. Maa-ainesluvan ja ympäristöluvan yhteiskäsittelystä perittävistä maksuista määrätään maa-ainestaksassa.

2 § Maksujen määräytymisperusteet

- 2.1 Edellä 1.1 kohdassa mainittujen lainkohtien mukaan kunnalle perittävän maksun perusteiden on soveltuvin osin vastattava valtion maksuperustelakia (150/1992), jonka 6 §:n mukaan maksun suuruuden tulee vastata suoritteen tuottamisesta aiheutuvien kokonaiskustannusten määrää eli omakustannusarvoa.

- 2.2 Valtion maksuperusteasetuksen (211/1992) 1 §:ssä on määritelty omakustannusarvoon kuuluvaksi suoritteen tuottamisesta aiheutuvien erilliskustannusten lisäksi myös asian käsittelyn aiheuttama osuus ns. yleishallintokustannuksista. Edelleen maksuperustelainsäädännön periaatteiden mukaan tulisi kaikki asian käsittelystä aiheutuvat kustannukset sisältyä taksan mukaisiin maksuihin. Tämän vuoksi myös asianomaisten kuulemisesta sekä hakemuksen ja päätöksen tiedottamisesta aiheutuvat kulut, kuten sanomalehti-ilmoituksesta aiheutuvat kulut, tulisi olla kiinteässä maksussa mukana.

- 2.3 Poikkeustapauksissa, kuten taksan 10 §:n 2 momentin mukaisissa tilanteissa, asian käsittelymaksun laskeminen asian käsittelyyn kuluneen työajan perusteella samoin kuin taksan liitteenä olevien maksutaulukoiden laskeminen edellyttää asian käsittelyn omakustannusarvon selvittämistä ja esittämistä taksassa.

3 § Lupien, ilmoitusten ja muiden asioiden käsittelymaksut

- 3.1 Keskimääräiseen käsittelyaikaan ja omakustannusarvoon sekä keskimääräisiin kuulemis- ja tiedottamiskustannuksiin perustuvat maksut esitetään taksan liitteenä olevassa maksutaulukossa.

4 § Menettelyn laajuudesta johtuvat lisämaksut

- 4.1 Erilaisten laitosten ja toimintojen lupien tai ilmoitusten käsittely voi lisäselvitysten ja asianosaisten kuulemiseen laajuuden osalta poiketa merkittävästi toisistaan. Tämän vuoksi on perusteltua ottaa taksaan mukaan mahdollisuus periä asiantuntijaviranomaiselta hankittavasta lausunnosta aiheutuneet kustannukset. Myös mahdollisesti tarvittavan konsultti- tai muun asiantuntijaselvityksen kustannukset on tarvittaessa oltava mahdollisuus periä hakijalta.

Ympäristönsuojeluasetuksen (713/2014) 13 §:n 2 momentin mukaan lupaviranomainen voi tarvittaessa lupa-asian selvittämiseksi järjestää kuulemistilaisuuden tai järjestää katselmuksen hallintomenettelylain säännösten mukaisesti. Tällaisten tapausten varalta on perusteltua taksassa olla mahdollisuus periä niistä aiheutuneet tilavuokra-, matka- ja muut vastaavat erikseen laskutetut kulut hakijalta sekä lisämaksu tilaisuuksien järjestämisestä viranomaiselle aiheutuneiden muiden kustannusten johdosta.

Toiminnan laajuus tai sijoittuminen toiminta-alueella saattaa edellyttää kuulutusten julkaisemista, pääsäännöstä poiketen, useammassa kuin yhdessä sanomalehdessä. Tällöin on perusteltua periä maksu lisäilmoituksista aiheutuvista kustannuksista.

5 § Maksun alentaminen tai korottaminen

- 5.1 Merkittävästi keskimääräistä vähäisemmän tai suuremman asian käsittelyn vaatiman työmäärän perusteella maksua voitaisiin tarvittaessa alentaa tai korottaa. Tämä tulee ratkaista tapauskohtaisesti ja päätökselle on esitettävä perustelut.

Ympäristönsuojeluasetuksen (713/2014) 3 §:n mukaan lupahakemuksessa tulee esittää selvitys käytettävästä energiasta ja sen käytön tehokkuudesta sekä mahdollisesta ympäristöasioiden hallintajärjestelmästä ja edelleen 15 §:n 2 momentin mukaan lupapäätöksen ratkaisuosassa on tarvittaessa käytävä ilmi, miten ympäristöasioiden hallintajärjestelmät tai energiansäästösopimuksiin perustuvat toimet ja raportointi on otettu huomioon lupamääräyksiä annettaessa. Tällaisten sopimusten ja järjestelmien voidaan katsoa vähentävän viranomaisen selvittämis- ja määräystenantotarvetta ja siten pienentävän asian vaatimaa käsittelyaikaa, joten näiden perusteella maksua voidaan alentaa.

Maatilojen osalta ympäristötukijärjestelmän mukaisten vapaaehtoisten vesiensuojelutoimenpiteiden toteuttaminen vähentää viranomaisen tarvetta selvittää lupakäsittelyssä erikseen näitä asioita ja toisaalta tällaisten tilojen osalta lupahakemuksen edellyttämien selvitysten ja tietojen saanti on helpompaa. Tällaisten tilojen osalta maksua voitaisiin alentaa.

- 5.2 Toiminnan olennaista muuttamista tai lupapäätöksen tarkistamista taikka uudistamista koskevan asian käsittely saattaa usein olla työmäärältään joko uuden luvan käsittelyä vastaava tai sitten merkittävästi vähäisempi. Jos työmäärää voidaan pitää merkittävästi vastaavaa uuden luvan käsittelyä pienempänä, voidaan maksua alentaa.

- 5.3 Luvan tai ilmoituspäätöksen tekniluontoinen muuttaminen tai muu lupamääräysten vähäinen muutos on yleensä työmäärältään huomattavan vähäinen verrattuna normaalikäsittelyyn, joten tällaisissa tapauksissa on perusteltua alentaa maksua.

- 5.4 Ympäristönsuojelulain 41 §:n mukaan, jos samalla toiminta-alueella sijaitsevalla usealla ympäristöluvanvaraisella toiminnalla on sellainen tekninen ja toiminnallinen yhteys, että niiden ympäristövaikutuksia tai jätehuoltoa on tarpeen tarkastella yhdessä, toimintoihin on haettava lupaa samanaikaisesti eri lupahakemuksilla tai yhteisesti yhdellä lupahakemuksella. Lupaa voidaan kuitenkin hakea erikseen, jos hakemuksen johdosta ei ole tarpeen muuttaa muita toimintoja koskevaa voimassa olevaa lupaa.

Tällaisessa tapauksessa ympäristövaikutuksia tai jätehuoltoa tarkastellaan yhdessä. Tällöin lupa-asiaan käytetty viranomaisen työmäärä vähenee verrattuna yksittäin käsiteltäviin lupahakemuksiin sekä asian selvittämisen että itse menettelyn osalta. Lainkohdan tarkoittamassa tilanteessa on kuitenkin syytä periä maksua kaikista ympäristöluvanvaraisista toiminnoista, koska kunkin toiminnan osalta asia on tutkittava ja ratkaistava.

- 5.5 Ympäristönsuojelulain 28 §:n mukaan tärkeälle tai muulle vedenhankintakäyttöön soveltuvalle alueelle sijoitettavalle, mutta 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua vähäisempään toimintaan on haettava ympäristölupa, jos toiminnasta voi aiheutua pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Tällaisen vähäisemmän, mutta pohjavesialueelle sijoitettavana luvanvaraisen toiminnan osalta lienee perusteltua lupamaksua alentaa tapauksissa, joissa tällaisen luvan käsittely on työmäärältään vähäisempi. Toisaalta voidaan perustellusti olettaa myös joissain tapauksissa tällaisen toiminnan luvanvaraisuuden arvioinnin aiheuttavan tavanomaista enemmän lisätyötä viranomaiselle, jolloin alentamiselle ei ole perusteita.

6 § Hakemuksen, ilmoituksen tai muun asian peruuttaminen tai raukeaminen

6.1 Asian käsittely kunnan ympäristönsuojeluviranomaisessa voi raueta siksi, että hakija peruuttaa hakemuksensa, ilmoituksensa tai muun asian taikka asia voi raueta muusta syystä ennen viranomaisen päätöksen antamista. Tällaisten tapausten osalta voisi olla kohtuullista alentaa käsittelymaksua. Usein tällaisissa tapauksissa viranomainen on ryhtynyt oleellisiin toimiin hakemuksen käsittelemiseksi tai asian käsittely on saatu lähes valmiiksi. Tällaisissa tapauksissa on perusteltua periä hakemuksen käsittelystä aiheutuneet 4 §:n mukaiset kustannukset sekä erikseen määrättävä vähimmäisosuus 3 §:n mukaisesta maksusta.

7 § Hakemuksen tai ilmoituksen hylkääminen tai tutkimatta jättäminen

7.1 Hylkäävään päätöksen käsittely vaatii vastaavat selvitykset ja usein huomattavasti laajemmat perustelut kuin myönteisen päätöksen käsittely. Tämän vuoksi on perusteltua periä hylkäävästä päätöksestä sama maksu kuin myönteisistäkin päätöksistä. Joissain tapauksissa hylkäysperuste on niin ilmeisen selvä, että asian käsittelyyn ei mene paljonkaan aikaa. Tällaisissa tapauksissa tulee olla mahdollista alentaa maksua.

7.2 Päätös hakemuksen tai ilmoituksen jättämisestä tutkittavaksi ottamatta tapahtuu yleensä nopeasti, koska tällaiset asiat ovat yleensä täysin selkeitä. Tällaisissa tapauksissa maksun perimiselle ei ole perusteita.

8 § Palautetun hakemuksen käsittelymaksu

8.1 Mikäli tuomioistuin muutoksenhaun johdosta palauttaa asian uudelleen käsiteltäväksi, asian käsittelyä käytännössä jatketaan siitä, mihin se jäi aiemmassa käsittelyssä. Tämän vuoksi taksan mukaisesta käsittelymaksusta tulee vähentää, mitä samassa asiassa aikaisemmin annettua ympäristönsuojeluviranomaisen päätöksestä on peritty.

8.2 Mikäli tuomioistuin muutoksenhaun johdosta kumoo päätöksen sen vuoksi, että hakija ei ole ollut hakemansa luvan tarpeessa, on kohtuullista palauttaa hakijalle mahdollisesti peritty maksu kokonaisuudessaan. Tällaisessa asiassa voidaan katsoa tilanteen johtuneen osittain myös viranomaisen virheellisistä tulkinnoista, jolloin maksun palauttamiselle on myös tämä vuoksi perusteet.

9 § Valvontamaksut

9.1 Ympäristönsuojelulain 205 §:n 2 momentin ja jätelain 144 §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi periä maksua valvontaohjelmassa ja valvontasuunnitelmassa esitetystä säännöllisen valvonnan toimenpiteistä. Maksua voidaan periä kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen valvontavastuulle kuuluvien rekisteröitävien ja luvanvaraisten toimintojen valvonnasta, joka on esitetty valvontaohjelmassa. Maksun suuruus ja sen perusteet määritetään kunnan hyväksymässä taksassa. Toiminnanharjoittajat ovat oikeutettuja saamaan tietoonsa oman toimintansa valvontamaksun määräytymisen perusteet (valvontaluokka, muut valvontatoimenpiteet).

9.2 Maksullisia voivat olla valvontatarkastusten lisäksi laitosten muu valvontaohjelmaan perustuva säännöllinen valvonta, kuten vuosikertomuksen ja tarkkailutulosten tarkistaminen (YSL 168 ja 205 §, HE 214/2013 vp, YSL 168 ja 205 §:n yksityiskohtaiset perustelut). Mikäli toiminnanharjoittaja ei oma-aloitteisesti toimita tarkkailuvelvoitetuloksia määrättyä aikana, ja niitä joudutaan pyytämään, lisääntyneen työmäärän vuoksi taksaa on perusteltua korottaa.

9.3 Myös muusta valvontaohjelman mukaisesta säännöllisestä valvonnasta, kuten uusintatarkastuksesta on mahdollista periä maksu (YSL 168 ja 205 §, HE 214/2013 vp, YSL 168 ja 205 §:n yksityiskohtaiset perustelut).

- 9.4 Ympäristönsuojelulain 205 §:n 2 momentissa säädetään myös muusta maksullisesta valvonnasta, joka voi koskea myös muuta kuin luvanvaraista tai rekisteröitävää toimintaa. Maksua voidaan periä onnettomuus-, haitta- ja rikkomustilanteita koskevista tarkastuksista ja muista valvontatoimenpiteistä, jos ne johtavat kehotuksen, määräyksen tai kiellon antamiseen. Maksullisia ovat myös valvontatoimet ja tarkastukset, jotka ovat tarpeellisia annetun kehotuksen, määräyksen tai kiellon valvomiseksi.
- 10 § Jätelain mukaiset valvontamaksut
- 10.1 Jätelain valvonnan maksullisuudesta säädetään jätelain 144 §:ssä. Jätelain edellyttämän valvontasuunnitelman mukaisista rekisteröitävän toiminnan valvonnasta voidaan periä maksua.
- 10.2 Valvontamaksua voidaan periä myös muusta jätelain valvonnasta. Nämä maksut koskevat kaikkia eivätkä ole rajoitettuja vain rekisteröitäviin toimintoihin. Maksullisia ovat tarkastukset ja muut valvontatoimet, jotka ovat tarpeen roskaantumista koskevan siivousmääräyksen, jätelain 125 §:n yksittäisen määräyksen tai jätelain 126 §:n mukaisen kiellon tai määräyksen antamiseksi ja sen noudattamisen valvomiseksi.
- 11 § Vakuuspäätöksen maksu
- 11.2 Ympäristönsuojelulain 199 §:n mukaan lupaviranomainen voi hakijan pyynnöstä määrätä, että toiminta voidaan muutoksenhausta huolimatta aloittaa lupapäätöstä noudattaen, jos hakija asettaa hyväksyttävän vakuuden ympäristön saattamiseksi ennalleen lupapäätöksen kumoamisen tai lupamääräysten muuttamisen varalle. Tällaisen vakuuden hyväksymistä koskevan asian käsittelyssä viranomainen joutuu selvittämään mm. tekeekö toiminnan käynnistäminen muutoksenhaun hyödyttömäksi, mitä mahdollisesti tarvittava ympäristön ennallistaminen tulisi maksamaan ja minkä laatuinen vakuus voidaan hyväksyä. Tällaisissa tilanteissa on perusteltua periä hakijalta lisämaksu, jonka suuruus on määrätty osuus toimintaa koskevasta 3 §:n mukaisesta maksusta.
- 11.2 Kun oikeutta toiminnan aloittamiseen muutoksenhausta huolimatta 199 §:n 2 momentin mukaisesti haetaan luvan myöntämisen jälkeen, veloitetaan asian käsittelystä aiheutuvasta lisätyöstä 11.1 §:n mukaisen maksun lisäksi taksan mukainen lisämaksu.
- 12 § Maksun kohtuullistaminen tai määrääminen poikkeustapauksissa
- 12.1 Taksan mukaisen maksun soveltaminen saattaa joissain tapauksissa asian luonne tai merkitys huomioon ottaen johtaa kohtuuttoman suureen maksuun, jolloin tulee olla mahdollisuus erityisistä syistä määrätä maksu taksasta poikkeavasti. Tällaisia erityisiä syitä on määritelty maksuperustelain 6 §:n 3 momentissa. Maksun tulee tällaisissakin tilanteissa kattaa viranomaiselle hakemuksen käsittelyn edellyttämistä asiantuntijalausunnoista tms. aiheutuneet kustannukset. Koska hakemuksen käsittely aiheuttaa viranomaiselle aina kustannuksia, tulee niiden kattamiseksi periä joku osuus taksan mukaisesta maksusta.
- 12.2 Tietyissä erityistapauksissa, esimerkiksi poikkeuksellisen laajan ja vaikean asian käsittelyn todelliset kustannukset saattavat muodostua merkittävästi taksan mukaisista maksuista suuremmaksi. Tällaisissa tapauksissa niiden osalta tulee olla mahdollisuus periä käsittelymaksu toteutuneitten kustannusten mukaisesti. Tällaisissa tilanteissa pitää taksasta poikkeaminen perustella kustannusseurantaan perustuvalla laskelmalla ja muiden kustannusten erittelyselvityksellä. Tällaiset selvitykset tulee liittää myös käsittelymaksua koskevaan laskuun.
- 12.3 Ympäristölupahakemukseen tärkeälle pohjavesialueelle vaaditaan ympäristönsuojeluasetuksen 13 §:n mukaisia lisätietoja pohjavesialueelta. Siten myös ympäristönsuojelulain 42 §:n luvan myöntämisen ja sijoittumisen edellytysten arvioiminen teettää viranomaiselle lisätyötä.

Tämän vuoksi on perusteltua periä korkeampi maksu ympäristölupalaitoksen sijoituessa tärkeälle pohjavesialueelle.

12.4 Mikroyrityksille ja sellaisille luonnollisille henkilöille, jotka eivät harjoita taloudellista toimintaa, määrättävien maksujen on ympäristönsuojelulain 206 §:n ja jätelain 144 a §:n mukaan oltava kohtuullisia. Toiminnanharjoittajan on maksun määräämistä varten ilmoitettava pyynnöstä valvontaviranomaiselle työntekijä-, liikevaihto- ja tasetiedot tai niitä lähinnä vastaavat tunnusluvut. Jos tietoja ei pyynnöstä huolimatta ilmoiteta, maksu voidaan määrätä alentamattomana.

13 § Maksusta, maksun palauttamisesta ja poikkeuksesta päättäminen

13.1 Ympäristönsuojelulain 190 §:n 3 momentin mukaan käsittelymaksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta. Tällä perusteella maksusta, maksun palauttamisesta, maksun alentamisesta ja maksun lykkäämisestä tulee ympäristönsuojeluviranomaisen määrätä pääasiaa koskevassa päätöksessä tai samanaikaisesti annettavalla erillisellä päätöksellä. Mikäli maksusta tehdään erillinen päätös tulee päätös ja maksulippu lähettää maksuvelvolliselle samalla kun pääasiaa koskeva päätöskin lähetetään.

14 § Maksun suorittaminen ja periminen

14.1 Maksun suorittamisesta on perusteltua määrätä taksassa ja voidaan katsoa kohtuulliseksi pääperiaatteeksi, että maksu suoritetaan määräajassa sen jälkeen, kun asiaa koskeva päätös on saanut lainvoiman. Myös viivästyneestä maksusta perittävästä viivästyskorosta on perusteltua olla maininta taksassa. Valtion maksuperusteasetuksen (211/1992) 3 §:n mukaan maksamattomalle määrälle peritään viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

14.2 Mahdollisuus periä maksamaton maksu ulosottoina ilman erillistä tuomiota tai päätöstä on informatiivisena asiana perustelua maininta taksassa. Asiaa koskeva säännös on valtion maksuperustelain (211/1992) 11 §:n 1 momentissa.

15 § Taksan soveltaminen

15.1 Koska taksa ei voi tulla takautuvasti voimaan, tulee taksassa mainita millä perusteella arvioidaan asiat, joihin sitä voidaan soveltaa. Taksa tulisi saattaa voimaan mahdollisimman pian, koska maksuja ei voida periä takautuvasti.

Taksan hyväksymistä koskevassa päätöksessä on perusteltua määrätä, että taksa astuu voimaan muutoksenhausta huolimatta taksassa määrättyä ajankohtana. Tämä ajankohta tulee valita siten, että ennen kyseistä ajankohtaa on taksan hyväksymispäätöstä koskeva pöytäkirja tarkastettu ja asetettu nähtäville. Taksan hyväksymispäätökseen haetaan muutosta kuntalain säännösten mukaisesti.